

Bodrogkisfalud, 1914. július 15. – Dunakeszi, 2001. december 5.

Az elemi és a középiskolát a Sárospataki Református Kollégiumban végezte el, majd az Eperjesről Miskolcra telepített tiszai evangélikus egyházkerületi jogakadémiára iratkozott be, ahol végbizonyítványt szerzett. Okányban malmot vásárolt és terménykereskedelemmel foglalkozott. 1943-ban a sárándi hengeralmot is bérletbe vette. 1936-ban Mezőcsáton lépett be a Független Kisgazdapártba. Az 1939. évi választáskor Pártay Tivadar mellett korteskedett. 1944 decemberében Zichy Ladomérral megalakította a Polgári Demokrata Pártot. 1944. decemberben Hosszúpályi képviselőként lett az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945 elején a szovjet hatóságok koholt vádakkal hadbírószám elé állították, de ott felmentették. A Polgári Demokrata Párt debreceni és budapesti vezetésének egyesítése után 1945. március végéig a párt főtitkára volt, majd lemondott tisztségéről, 1945. augusztus végén a pártból is kilépett. A Debrecenben megalapított Országos Magyar Malomipari Szövetség ügyvezető igazgatójának választották. 1946-ban, amikor ellenezte a malmok államosítását, a debreceni népbíróság a közellátás veszélyeztetése vádjával háromévi börtönbüntetésre ítélte. Kilenc hónapot töltött a börtönben, amikor a Curia a vádak alól felmentette és szabadlábra helyezte. 1947 nyarán Balogh páter Független Magyar Demokrata Pártjához csatlakozott, észak-magyarországi pártszervező lett. 1947. augusztus 31-én előbb Ausztria francia megszállási zónájába menekült, majd onnan Belgiumba emigrált. Lapszerkesztésbe kezdett, Akarat című magyar nyelvű lapja két évfolyamot ért meg. 1953-ban Kanadába költözött. Kertész és ingatlanügynök volt Torontóban. 1957-ben megindította Kossuth Szava című magyar nyelvű hetilapját, amelyet három évig szerkesztett. Gazdag emigrációs levelezését magyarországi közgyűjteményeknek ajánlotta fel megőrzésre.